

vistnok er Fare ved at vente for længe, inden man efterser Træværket i Aarhus Domkirke, da man ellers vil komme til at betale Opsættelsen for dyrt.

Jeg vil sige den højtærede Kirkeminister Tak for den lille Bevilling til Fremme af Kirkegaardskulturen. Jeg vil haabe, at det vil kunne lykkes at finde en Ordning, saa denne Bevilling vil kunne fremme det, som er dens Formaal, at Kirkegaardene her i Landet kunde blive kønnere, end de mange Steder er.

Jeg vil ogsaa gerne gøre en lille Bemærkning angaaende de ledige Embeder. Der sidder jo en Kommission for at overveje dette Forhold, og jeg haaber, at denne Kommissions Overvejelser vil medføre, at den højtærede Kirkeminister vil opslaa i alt Fald en Del af de Embeder, som har staaet ledige i længere Tid, saa at det Savn, det har været for de paagældende Menigheder, kan blive afhjulpet saa hurtigt som muligt.

Jeg vender mig saa til den højtærede Undervisningsminister og gør en lille Bemærkning om Husholdningsforeningerne. Jeg gjorde en lignende Bemærkning i Fjor. Der eksisterer nemlig en hel Række Husholdningsforeninger — vel en 40—50 Stykker, de saakaldte samvirkende Husholdningsforeninger —, som har til Formaal at lære unge Piger Husholdning i forskellige Kursus, som holdes omkring i de forskellige Byer, og disse Husholdningsforeninger har ganske sikkert gjort en god Del Gavn. De kan ikke fortsætte deres Virksomhed, uden at de faar nogen Støtte, og det var det, jeg gerne vilde henlede den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed paa, at en saadan Støtte vil gøre Gavn, og den vil ogsaa gøre det i den Retning, at den vil forberede en videregaaende Husholdningsundervisning, som kan brede sig længere ud over Landet. Og disse Husholdningsforeninger har det Fortrin, at deres Elever er frivillige — de giver endda ogsaa lidt for det —, og de er derfor dybt interesserede i at faa Udbytte af deres Kursus. Jeg vil ogsaa gerne lægge et godt Ord ind for, at Husholdningsskolernes lave Understøttelse maaske kunde blive forhøjet lidt og komme ind under de almindelige Understøttelser, som gives til dansk Ungdom, unge Mænd og unge Kvinder, som uddanner sig paa disse Ungdomsskoler.

Jeg skal saa vende mig til et gammelt Spørgsmaal — men det skal jeg gaa hurtigt forbi — det er Spørgsmaalet om de private Realskoler. Den private Realskole kan jo glæde sig ved, at den er blevet nævnt af

Ordførerne for de tre Partier og nævnt med Velvillie, og det sætter jeg saa stor Pris paa, at jeg kan nøjes med at udtale min Tilslutning til denne Velvillie og kun tilføje, at jeg vil bede den højtærede Undervisningsminister om at overveje det endnu en Gang, før hun skrider til Handling, om det er rigtigt ude i Provinserne at skille Underskolerne fra Realklasserne, saaledes som det er sket herinde i København. Det er min fulde Overbevisning, at hun vilde gøre en god Gerning ved at opgive denne Tanke og ved at lade den danske Realskole fortsætte i det rolige Spor, den nu er kommet ind i, og med en Støtte, som gør det muligt for dem, der arbejder i denne Skoles Tjeneste, at gøre det med Glæde og ikke sukkende, som det hedder; og jeg vil haabe, at den Ordning, som blev truffet i Fjor, med de nødvendige Bevægelser op og ned i Forhold til Pristallet, Elevtallet og Skoletallet, kan fortsættes videre. Ligeledes vil jeg gerne lægge et godt Ord ind for Elbæk Uddannelsesskole. Det er væsentligt Elever, som senere faar Plads i den danske Friskole, og der ydes i Øjeblikket efter de aflagte Regnskaber 9 000 Kr. til denne Skole. Det er nu nedsat til 7 200 Kr., og jeg kender saa nøje til Forholdene paa denne Skole, at jeg kan sige, at naar Beløbet til Fripladser bliver trukket fra, er der 4 500 Kr. til Forstanderen. Det kunde i og for sig ikke synes at være for meget, men deraf skal han nu alligevel betale en Del af Driften, saaledes at hans Indtægt kommer ned til omkring ved 3 000 Kr. Jeg tror, at den Mand har gjort et saa godt og uegennyttigt Arbejde, at han fortjener, at vi paaskønner det ved ikke at sætte denne Understøttelse saa langt ned.

Jeg skal saa gøre en lille Bemærkning angaaende Stillingen til de to Slags Seminarier, Privatseminarierne og Statsseminarierne. Lad mig først gøre en lille Indrømmelse overfor den højtærede Undervisningsminister, der sagde, at man ikke saadan uden videre kunde tage og dividere Elevernes Antal ind i Seminariernes Udgifter og deraf slutte, at man havde et godt og nøjagtigt Overblik over de økonomiske Forhold. Det er vist rigtigt; men det er vist paa den anden Side ogsaa rigtigt, at man ad den Vej — og det er jo en hurtig Vej — faar en Forestilling om, hvorvidt der er det rigtige Forhold mellem Udgifterne til de private Seminarier og Statsseminarierne; og dér mener jeg, at det er en uomtvistelig Kendsgerning, at Privatseminarierne i Aarenes Løb, uagtet de har faaet et ret betydeligt Tilskud især i den sidste halve Snes Aar, alligevel har sparet Staten for ikke saa smaa Beløb, og